

Stamcafeetje

A B m E7 A

ik sta weer voor m'n stam-ca - fé - tje waar ik met m'n vrin - den zat

5 A B m E7 A C#7 F#m

hal ve da gen, hal-ve nach - ten 'twas of de klok geen wij-zers had Stef en E-ppo en Guus en

10 D E A F#7 B m

Ge - rrit o, wat gi-ngen wij te keer maar da's een he - le tijd ge - le - den

15 E7 A

ze zijn er a - lle vier niet meer

en ik zie dezelfde tafels,
als ik er naar binnen stap.
de kast van Koos met de medailles
de telefoonsel bij de trap.
er staan nog steeds diezelfde stoelen
dezelfde spiegels ook, jawel
maar ik kan het sfeertje
niet meer voelen
wat ik er voelde met dat stel.

ik zit weer aan dezelfde tafel
en ik kijk wat wazig naar m'n bier.
nou ben ik niet meer in m'n eentje:
nou zijn ze er toch weer, alle vier

Gerrit met z'n borsalino
Guus met z'n geruite pet
Eppo, een tweede Valentino
Stef met z'n eeuwige sigaret.

we heffen het glas
en we zingen even uit volle borst:
we zijn niet bang
want onze vriendschap is gebleven
langer dan een leven lang.

de ober dooft het laatste lichtje
dat voor me op de tafel staat
en ik wankel naar de deur toe
en dan sta ik alleen op straat

ik sta weer voor m'n stamcafé tje.
't is net of er iets vanbinnen lacht.
het was weer even ouwe jongens.
neuriënd loop ik door de nacht.

Stiletto

F m C m F m F m C7/G

ik zal de mens-heid niet op-ze-tte-lijk ver - drie-ten en niet op vrou-wen en op klei-ne kin-d'ren

4 F m Bb m Ab/C Bb m/Db Bb7/D Eb C7 F m Db

schie-ten 'kheb voorniet e-ne mens iets a - gre-ssiefs in pe-tto ik steekook nie-mand in z'n rug met m'n sti-

8 C7 F m F m F m C7/G

le-tto ik hebgeen zin om met ge-we-ren of pis-to-len te schie-ten op een and'-re vent geen den-ken

12 F m Bb m Eb7 Abmaj7 Dbmaj7 G m7(b5) C7

aan maar ik maak een wed-je met je hoog-uit is't een schiet ge-be-dje dat ik zacht-jes pre-ve-len zal, zo nu en

16 F m

dan

ik sta ook niemand met een knuppel op te wachten
ik zal de mooie slagersdochter niet verkrachten
ik zal geen glazenwasser van z'n ladder stoten
ik schop geen enkele keeper rechtstreeks voor z'n poten
en ook m'n buurman zal er vast niet over peinzen
om op zondagmorgen na de eerste mis
een oude dame dood te knippen daarom kan ik niet begrijpen
dat 't overal zo'n grote rotzooi is

vraag het alle mensen ga de huizen binnen
de mensen willen stuk voor stuk elkaar beminnen
ze willen allemaal een huissie en een hoffie
ze willen allemaal een taartje bij de koffie
vraag aan de hele zaal de vinger op te steken
wie het geweld bemint en niemand steekt 'm op
maar morgen hangt er in de kranten één of andere rare tante
in een triestig donker trapportaal te bengelen aan een strop

ik wil een nieuwe wereld met alleen maar lieve
waar geen meter plaats is voor de agressieve
waar geen kans is voor de rijke krijgsmeneren
waar mensen wandelen in plaats van te marcheren
waar alle mannen flirten met hun eigen vrouwen
en kinderen dansen met confetti in het haar
waar we hopen en vertrouwen,
bruggen naar de hemel bouwen
en wie zich daar niet aan houden
die sla ik persoonlijk in mekaar